Descripció formal

El profeta, considerada l'obra principal de l'escultor aragonès, representa una figura humana feta a base de planxes de metall retallades, estructurades al voltant d'un eix central format pel cap, la columna vertebral i la cama esquerra.

A partir d'aquest eix, s'endevinen les diferents parts del cos, elaborades totes per mitjà de lleugeres planxes metàl·liques que es desenvolupen en el buit, de manera que l'aire passa a ser una part intrínseca de l'escultura. Aquest buit permet un joc molt interessant de formes còncaves i convexes, una combinació d'**espais buits i plens** que aporta a l'escultura una gran expressivitat i causa un fort impacte emocional.

En aquesta mateixa línia, la presència de les diferents planxes dentades que donen forma als cabells i a les robes confereix tensió al conjunt i un gran dinamisme formal.

Finalment, també és interessant destacar com el joc de corbes i contracorbes de les planxes de metall accentua encara més els contrastos de llum i ombra, i forma allò que l'escultor va anomenar **volum virtual**, és a dir, que pot ser envoltat per l'espectador.

La força expressiva de l'escultura es basa en el dinamisme formal.

L'espai buit és un element actiu en la composició.

Temàtica

La mística figura del profeta és representada per GARGALLO amb tota la força, derivada d'una expressivitat gestual extraordinària. La figura, coberta amb una pell, aixeca enlaire amb fermesa el braç dret, mentre que a la mà esquerra aguanta amb autoritat un bàcul. La seva actitud de repte convida a seguir-lo a causa de la intensa força que desprèn, tant físicament com espiritualment.

Més que un tema religiós, la imatge representa la força de la paraula, el magisteri de la veritat com a camí a seguir. Un camí que, de manera poderosa, el personatge assenyala amb l'energia del seu gest.

Aquesta és l'escultura més gran de GARGALLO, i alhora, també la més coneguda. L'autor, però, mai no la va poder veure fosa en bronze per manca de recursos econòmics.

MODELS I INFLUÈNCIES

En *El profeta* se sintetitzen bona part de les influències principals que va rebre l'escultura de Pau GARGALLO. En primer lloc cal assenyalar que l'escultor aragonès va seguir els passos del cubisme pictòric de **Pablo PICASSO**, superposant els diferents plans de la figura per crear formes subjectives. Aquesta característica es pot observar plenament en el rostre.

En segon lloc, cal remarcar la proximitat que mostra la figura, que integra els principis expressionistes, tant en la seva força com en la seva sensibilitat. I en tercer lloc, també s'hi poden descobrir reminiscències de l'art primitiu presents en artistes com l'escultor BRANCUSI i el pintor MODIGLIANI.

L'obra de GARGALLO és un dels millors exemples de la conquesta més revolucionària de l'escultura contemporània: la introducció del buit com a element volumètric, solució que també està present en altres escultors contemporanis, com, per exemple, Henri MOORE.

Pablo Picasso: *Retrat d'Ambroise Vollard* (1910).